

ΙΕΡΑ ΚΟΙΝΟΤΗΣ
ΑΓΙΟΥ ΟΡΟΥΣ
ΑΘΩ

ΑΡ. ΠΡΩΤ. Φ.2/7/929

ΚΑΡΥΑΙ ΤΗ 10η/23η Ἀπριλίου 2018

Ἐξοχωτάτους

Ἐπισημοῦς καὶ Ἀναπληρ. Ἐπισημοῦς Ἐργασίας,
Κοινωνικῆς Ἀσφάλισης καὶ Κοινων. Ἀλληλεγγύης
κ. κ. Εὐτυχίαν Ἀχτσιόγλου καὶ Θεανῶ Φωτίου
καὶ Βουλευτὰς τοῦ Ἑλληνικοῦ Κοινοβουλίου
Εἰς Ἀθήνας

Ἐξοχώτατοι Κυρίαὶ Ἐπισημοῦς, Ἐξοχώτατοι Κύριοι Βουλευταί,

Διὰ τοῦ παρόντος ἱεροκοινοσφραγίστου ἡμῶν γράμματος ἐπιθυμοῦμεν νὰ ἐκφράσωμεν τὸν ἔντονον προβληματισμὸν καὶ ἀνησυχίαν τόσοσ ἡμῶν τῶν Ἀγιορειτῶν μοναχῶν, ὅσον καὶ τῶν πολυπληθῶν προσκυνητῶν τοῦ Ἀγίου Ὁρους διὰ τὰς προσπάτως σχεδιαζομένας νομοθετικὰς μεταβολὰς, αἱ ὁποῖαι δύνανται νὰ ἐπιρεάσουν δυσμενῶς τὴν κοινωνίαν μας, καὶ ἰδιαίτερος μίαν εὐαίσθητον κατηγορίαν τῶν μελῶν αὐτῆς, αὐτὴν τῶν παιδιῶν.

Ἀναφερόμεθα εἰς τὸ κατατεθὲν τὴν 17ην Ἀπριλίου 2018 σχέδιον νόμου «Μέτρα γιὰ τὴν προώθηση τῶν Θεσμῶν τῆς Ἀναδοχῆς καὶ Υἱοθεσίας» τοῦ Ἐπισημοῦς Ἐργασίας, Ἀσφάλισης καὶ Κοιν. Ἀλληλεγγύης, τὸ ὁποῖον ἔχει σκοπὸν τὴν ἐπίλυσιν χρονίων προβλημάτων, ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὴν διαδικασίαν ἀναδοχῆς καὶ υἱοθεσίας παιδιῶν, ὅπως ἐπισημαίνεται εἰς τὴν Αἰτιολογικὴν Ἐκθεσιν, καὶ συγκεκριμένως εἰς τὸ ἄρθρον 8 «Ἀνάδοχοι γονεῖς - προϋποθέσεις».

Τὸ ἰσχύον μέχρι τώρα Π.Δ. 86/2009 (ἄρθρον 1§1) σαφῶς προβλέπει ὅτι: «Κατάλληλοι γιὰ νὰ γίνουν ἀνάδοχοι, κατὰ τὴν ἐννοία των ἀρθρων 1533 παρ. 4, 1607 παρ. 1 εδ. 1, 1655 του Αστικοῦ Κώδικα καὶ του ἀρθρου 9 του ν. 2082/1992, εἶναι οικογένειες αποτελούμενες ἀπὸ συζύγους με ἢ χωρὶς παιδιὰ ... », ἐνῶ τὸ ἄρθρον 8 τοῦ κατατεθέντος νομοσχεδίου ἀναφέρει: «Κατάλληλοι γιὰ νὰ γίνουν ἀνάδοχοι, σύμφωνα με τις κείμενες διατάξεις, εἶναι οικογένειες αποτελούμενες ἀπὸ συζύγους ἢ ἔχοντες συνάψει σύμφωνα συμβίωσης, με ἢ χωρὶς παιδιὰ ... ».

Εἶναι φανερόν ὅτι, μετὰ τὴν νομοθέτησιν ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως τοῦ «συμφώνου συμβίωσης ὁμοφύλων», προωθεῖται πλέον ἡ ἀναδοχή, καὶ μελλοντικῶς καὶ ἡ υἱοθεσία

παιδιῶν ἀπό «ὁμόφυλα ζεύγη», μέ τήν προσθήκην τῆς φράσεως «ἢ ἔχοντες συνάψει σύμφωνο συμβίωσης», καί τήν ἀντικατάστασιν τῶν σαφῶν ρυθμίσεων τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος ἀπό τήν ἀόριστον διατύπωσιν «σύμφωνα μέ τίς κείμενες διατάξεις».

Πῶς εἶναι δυνατόν τό νομοσχέδιον νά μεριμνᾷ δια τήν ψυχικήν καί συναισθηματικήν υἰείαν τοῦ παιδιοῦ, ὅπως ἰσχυρίζεται ἡ Αἰτιολογική Ἐκθεσις αὐτοῦ, καί νά ἐπιτρέπη τό παιδί νά ἀνατρέφεται ἀπό «ζευγος», ὅπου τήν θέσιν τοῦ πατρὸς θά κατέχη γυναίκα ἢ ἀντιστοίχως τῆς μητρὸς ἀνδρας, χωρὶς αὐτό νά ἔχη οἰανδήποτε δυνατότητα ἐπιλογῆς; Δὲν παραβιάζονται τὰ στοιχειώδη ἀνθρώπινα δικαιώματα τοῦ παιδιοῦ, ὅταν ἀπό τήν τρυφεράν ἡλικίαν του θά διατρέχη σοβαροὺς ἠθικοὺς κινδύνους;

Ὅφειλομεν δια τῆς παρούσης ἐπιστολῆς ἡμῶν, νά δηλώσωμεν σαφῶς ὅτι κάθε μορφή τεκνοθεσίας ἢ ἀναδοχῆς, ἡ ὁποία ἀντίκειται εἰς τήν εὐαγγελικήν διδασκαλίαν, τήν ἀνθρωπίνην φύσιν, ἀλλὰ καί εἰς τό ἦθος καί τὰς παραδόσεις τοῦ λαοῦ μας, ὅσον ἀφορᾷ τὸν ἱερόν θεσμόν τῆς οἰκογενείας καί τοῦ γάμου, εὐρίσκει ἡμᾶς ἀπολύτως ἀντιθέτους.

Παρακαλοῦμεν θερμῶς ἅπαντας ὅπως συμβάλλετε εἰς τήν ἀποτροπὴν τῆς νομοθετήσεως ταύτης, μέ τήν ἀπόσυρσιν τῆς §1 τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ ὑπὸ συζήτησιν νομοσχεδίου καί τήν διατήρησιν τῶν διατυπώσεων τῆς §1 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Π.Δ. 86/2009 ἐπακριβῶς ὡς ἔχουν.

Ἐχοντες τήν βεβαιότητα ὅτι ἡ παράκλησις ἡμῶν θά τύχη τῆς δεούσης προσοχῆς παρὰ πάντων Ὑμῶν καί εὐχόμενοι ὁ ἀναστάς Κύριος νά χαρίσῃ εἰρήνην εἰς τήν Ὁρθόδοξον πατρίδα ἡμῶν, εἰς δὲ τό πολυεύθυνον ἔργον Ὑμῶν ἐνίσχυσιν καί φωτισμόν, διατελοῦμεν μετὰ τιμῆς

*Ἄπαντες οἱ ἐν τῇ κοινῇ Συνάξει Ἀντιπρόσωποι καί Προϊστάμενοι
τῶν εἴκοσιν Ἱερῶν Μονῶν τοῦ Ἁγίου Ὁρους Ἄθω.*

Κοινοποιήσις: Κ' Ἱ. Μονὰς Ἁγίου Ὁρους.